

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12)

OPIS OCHRONNY WZORU PRZEMYSŁOWEGO

(19) **PL** (11) **4899**

(51) Klasyfikacja:
07-01

(21) Numer zgłoszenia: **1940**

(22) Data zgłoszenia: **21.10.2002**

(54)

Zestaw do kawy

(45) O udzieleniu prawa z rejestracji ogłoszono:
31.05.2004 WUP 05/2004

(73) Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego:
**Zakłady Porcelany Stołowej LUBIANA S.A.,
Łubiana k/Kościerzyny, (PL)**

(72) Twórca(y) wzoru przemysłowego:
Zagórski Jerzy, Kościerzyna, (PL)

PL 4899

Nr Rp. 4839

Klasa 07-01

Zakłady Porcelany Stołowej „Lubiana” S.A.,
Łubiana k/Kościerzyny, Polska

Twórca wzoru przemysłowego: **Jerzy Zagórski**

ZESTAW DO KAWY

Prawo z rejestracji wzoru przemysłowego trwa od dnia 21. października 2002 r.

Przedmiotem wzoru przemysłowego jest zestaw do kawy, w skład którego wchodzi: imbryk z pokrywką, dzbanek, cukiernica z pokrywką, talerze płytkie, filiżanki i spodki, przy czym imbryk, dzbanek, talerze płytkie, filiżanki i spodki wykonane są w różnych wielkościach.

Znany z opisów wzorów zdobniczych pt. „Podgrzewacz” Rz 11230, „Bomboniera” Rz 11297, „Kieliszek do jajka” Rz 11549, „Naczynie do oliwy” Rz 11552, „Naczynie do octu” Rz 11602 motyw reliefu ornamentowego zdobiącego obrzeża korpusu naczyń oraz pokrywy składa się z dwu symetrycznie rozmieszczonych długich wąskich liści zakończonych z jednej strony ostro, a drugiej fragmentem spirali, przy czym na środku długich liści znajdują się małe wąskie listki ułożone w przeciwnym kierunku niż liście długie, również z jednej strony zakończone ostro, a drugiej fragmentem spirali. Ponadto na obrzeżach korpusu w co drugiej części wyznaczonej reliefem pionowym oraz na obrzeżu pokrywy motyw reliefu ornamentowego uzupełniony jest umieszczonymi jeden pod drugim elementem trójkątnym i rombowym znajdującymi się między dwoma zakończeniami liści będącymi fragmentem spirali.

Istota wzoru przemysłowego przejawia się w reliefie umieszczonym na poszczególnych częściach zestawu. Moduł reliefu składa się z siatki usytuowanych równomiernie krzyżujących się wklęsłych linii, które pomiędzy punktami styku tworzą wypukłe czworokąty, oraz z horyzontalnie i symetrycznie rozmieszczonych w górnej części reliefu dwóch par równoległych wypukłych falistych linii z usytuowanymi na końcach wklęsłymi elementami w kształcie łezki, przy czym linie umieszczone poniżej są dłuższe. Pary wypukłych falistych linii rozdzielone są umieszczonymi pośrodku reliefu trzema wypukłymi elementami w kształcie łezki z symetrycznie usytuowanymi na ich powierzchni wklęsłymi mniejszymi elementami również w kształcie łezki. Środkowy element w kształcie łezki jest ułożony pionowo, a elementy skrajne rozchodzą się, skręcając łagodnie na zewnątrz.

Imbryk posiada korpus o gruszkowatym kształcie, w dolnej części zakończony okrągłą stopką, ku górze przechodzący poprzez zwężenie w wywinięty na zewnątrz kołnierz, którego krawędź tworzy linia falista. W górnej części korpusu wyprofilowany jest dzióbek z łagodnie wywiniętym wylewem. Po przeciwnej stronie dzióbka osadzone jest pionowe ucho w kształcie odwróconej litery „C”, opierające się na dwóch łącznikach. Na krawędzi usytuowanej po wewnętrznej stronie kołnierza umieszczono półkolistą pokrywę z wyprofilowanym w środkowej części uchwytem w kształcie pąku róży. W górnej części zewnętrznej powierzchni bocznej naczynia znajdują się cztery moduły reliefu składającego się z siatki usytuowanych równomiernie krzyżujących się wklęsłych linii, które pomiędzy punktami styku tworzą wypukłe czworokąty, oraz z horyzontalnie i symetrycznie rozmieszczonych w górnej części reliefu dwóch par równoległych wypukłych falistych linii z usytuowanymi na końcach wklęsłymi elementami w kształcie łezki, przy czym linie umieszczone poniżej są dłuższe. Pary wypukłych falistych linii rozdzielone są umieszczonymi pośrodku reliefu trzema wypukłymi elementami w kształcie łezki z symetrycznie usytuowanymi na ich powierzchni wklęsłymi mniejszymi elementami również w kształcie łezki. Środkowy element w kształcie łezki jest ułożony pionowo, a elementy skrajne rozchodzą się, skręcając łagodnie na zewnątrz.

Dzbanek posiada korpus o gruszkowatym kształcie, w dolnej części zakończony okrągłą stopką, ku górze przechodzący poprzez zwężenie w wywinięty na zewnątrz kołnierz, którego krawędź tworzy linia falista. W górnej części korpusu wyprofilowany jest dzióbek z łagodnie wywiniętym wylewem, łączący się lekko opadającym łukiem z górną krawędzią naczynia. Po przeciwnej stronie dzióbka osadzone jest pionowe ucho w kształcie odwróconej litery „C”, opierające się na dwóch łącznikach. W górnej części zewnętrznej powierzchni bocznej naczynia znajdują się cztery moduły reliefu składającego się z siatki usytuowanych równomiernie krzyżujących się wklęsłych linii, które pomiędzy punktami styku tworzą wypukłe czworokąty, oraz z horyzontalnie i symetrycznie rozmieszczonych w górnej części

reliefu dwóch par równoległych wypukłych falistych linii z usytuowanymi na końcach wklęsłymi elementami w kształcie łezki, przy czym linie umieszczone poniżej są dłuższe. Pary wypukłych falistych linii rozdzielone są umieszczonymi pośrodku reliefu trzema wypukłymi elementami w kształcie łezki z symetrycznie usytuowanymi na ich powierzchni wklęsłymi mniejszymi elementami również w kształcie łezki. Środkowy element w kształcie łezki jest ułożony pionowo, a elementy skrajne rozchodzą się, skręcając łagodnie na zewnątrz.

Cukiernica posiada korpus o pękатыm gruszkowatym kształcie, w dolnej części zakończony okrągłą stopką, ku górze przechodzący poprzez zwężenie w wywinięty na zewnątrz kołnierz, którego krawędź tworzy linia falista. Na krawędzi usytuowanej po wewnętrznej stronie kołnierza umieszczono półkolistą pokrywę z wyprofilowanym w środkowej części uchwytem w kształcie pąku róży. W górnej części zewnętrznej powierzchni bocznej naczynia znajdują się cztery moduły reliefu składającego się z siatki usytuowanych równomiernie krzyżujących się wklęsłych linii, które pomiędzy punktami styku tworzą wypukłe czworokąty, oraz z horyzontalnie i symetrycznie rozmieszczonych w górnej części reliefu dwóch par równoległych wypukłych falistych linii z usytuowanymi na końcach wklęsłymi elementami w kształcie łezki, przy czym linie umieszczone poniżej są dłuższe. Pary wypukłych falistych linii rozdzielone są umieszczonymi pośrodku reliefu trzema wypukłymi elementami w kształcie łezki z symetrycznie usytuowanymi na ich powierzchni wklęsłymi mniejszymi elementami również w kształcie łezki. Środkowy element w kształcie łezki jest ułożony pionowo, a elementy skrajne rozchodzą się, skręcając łagodnie na zewnątrz.

Talerz płytki posiada korpus przechodzący łagodnym łukiem w lekko uniesione skrzydło, którego krawędź tworzy linia falista. Na zewnętrznej powierzchni skrzydła, na całej jego szerokości, znajduje się osiem modułów reliefu składającego się z siatki usytuowanych równomiernie krzyżujących się wklęsłych linii, które pomiędzy punktami styku tworzą wypukłe czworokąty, oraz z horyzontalnie i symetrycznie rozmieszczonych w górnej części reliefu dwóch par równoległych wypukłych falistych linii z usytuowanymi na końcach wklęsłymi elementami w kształcie łezki, przy czym linie umieszczone poniżej są dłuższe. Pary wypukłych falistych linii rozdzielone są umieszczonymi pośrodku reliefu trzema wypukłymi elementami w kształcie łezki z symetrycznie usytuowanymi na ich powierzchni wklęsłymi mniejszymi elementami również w kształcie łezki. Środkowy element w kształcie łezki jest ułożony pionowo, a elementy skrajne rozchodzą się, skręcając łagodnie na zewnątrz.

Filizanka posiada korpus w kształcie niskiego walca, w dolnej części zakończonego uskokiem, poniżej którego zwęża się i przechodzi łagodnym łukiem w okrągłą stopkę. Na korpusie poniżej górnej krawędzi naczynia osadzone jest ucho o kształcie odwróconej litery „C”, posiadające w górnej części odstający języczek. Na zewnętrznej powierzchni bocznej

naczynia, na całej jego szerokości, znajdują się cztery moduły reliefu składającego się z siatki usytuowanych równomiernie krzyżujących się wklęsłych linii, które pomiędzy punktami styku tworzą wypukłe czworokąty, oraz z horyzontalnie i symetrycznie rozmieszczonych w górnej części reliefu dwóch par równoległych wypukłych falistych linii z usytuowanymi na końcach wklęsłymi elementami w kształcie łezki, przy czym linie umieszczone poniżej są dłuższe. Pary wypukłych falistych linii rozdzielone są umieszczonymi pośrodku reliefu trzema wypukłymi elementami w kształcie łezki z symetrycznie usytuowanymi na ich powierzchni wklęsłymi mniejszymi elementami również w kształcie łezki. Środkowy element w kształcie łezki jest ułożony pionowo, a elementy skrajne rozchodzą się, skręcając łagodnie na zewnątrz.

Spodek posiada korpus przechodzący łagodnym łukiem w lekko uniesione skrzydło, którego krawędź tworzy linia falista. Pośrodku okrągłego lustra spodka usytuowane jest zagłębienie na filiżankę. Na zewnętrznej powierzchni skrzydła, na całej jego szerokości, znajduje się sześć modułów reliefu składającego się z siatki usytuowanych równomiernie krzyżujących się wklęsłych linii, które pomiędzy punktami styku tworzą wypukłe czworokąty, oraz z horyzontalnie i symetrycznie rozmieszczonych w górnej części reliefu dwóch par równoległych wypukłych falistych linii z usytuowanymi na końcach wklęsłymi elementami w kształcie łezki, przy czym linie umieszczone poniżej są dłuższe. Pary wypukłych falistych linii rozdzielone są umieszczonymi pośrodku reliefu trzema wypukłymi elementami w kształcie łezki z symetrycznie usytuowanymi na ich powierzchni wklęsłymi mniejszymi elementami również w kształcie łezki. Środkowy element w kształcie łezki jest ułożony pionowo, a elementy skrajne rozchodzą się, skręcając łagodnie na zewnątrz.

Przedmiot wzoru przemysłowego jest przedstawiony na załączonych: rysunku oraz fotografiach, z których poszczególne figury przedstawiają: fig. 1 – rysunek modułu reliefu, fig. 2 – wszystkie części zestawu do kawy, fig. 3 – imbryk z pokrywką, fig. 4 – dzbanek, fig. 5 – cukiernicę z pokrywką, fig. 6 – talerz płytki, fig. 7 – filiżankę i fig. 8 – spodek.

Cechy istotne wzoru przemysłowego przejawiają się w reliefie umieszczonym na poszczególnych częściach zestawu. Moduł reliefu składa się z siatki usytuowanych równomiernie krzyżujących się wklęsłych linii, które pomiędzy punktami styku tworzą wypukłe czworokąty, oraz z horyzontalnie i symetrycznie rozmieszczonych w górnej części reliefu dwóch par równoległych wypukłych falistych linii z usytuowanymi na końcach wklęsłymi elementami w kształcie łezki, przy czym linie umieszczone poniżej są dłuższe. Pary wypukłych falistych linii rozdzielone są umieszczonymi pośrodku reliefu trzema wypukłymi elementami w kształcie łezki z symetrycznie usytuowanymi na ich powierzchni wklęsłymi mniejszymi elementami również w kształcie łezki. Środkowy element w kształcie łezki jest ułożony pionowo, a elementy skrajne rozchodzą się, skręcając łagodnie na zewnątrz.

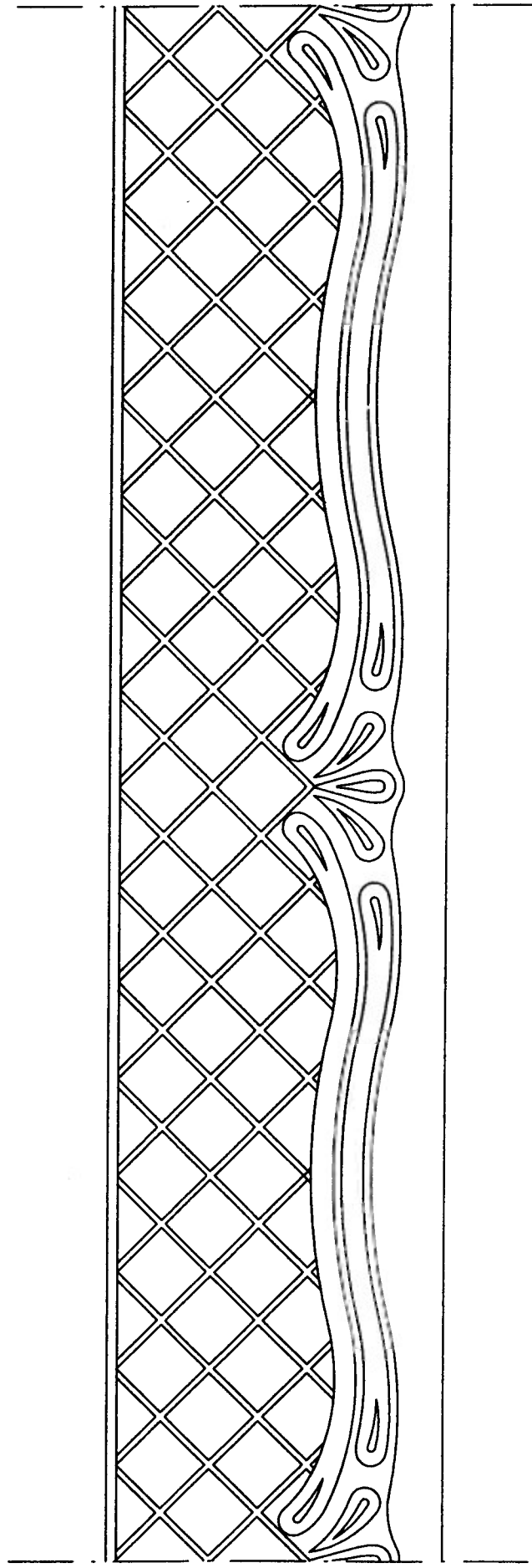

Fig. 1

WP 1940

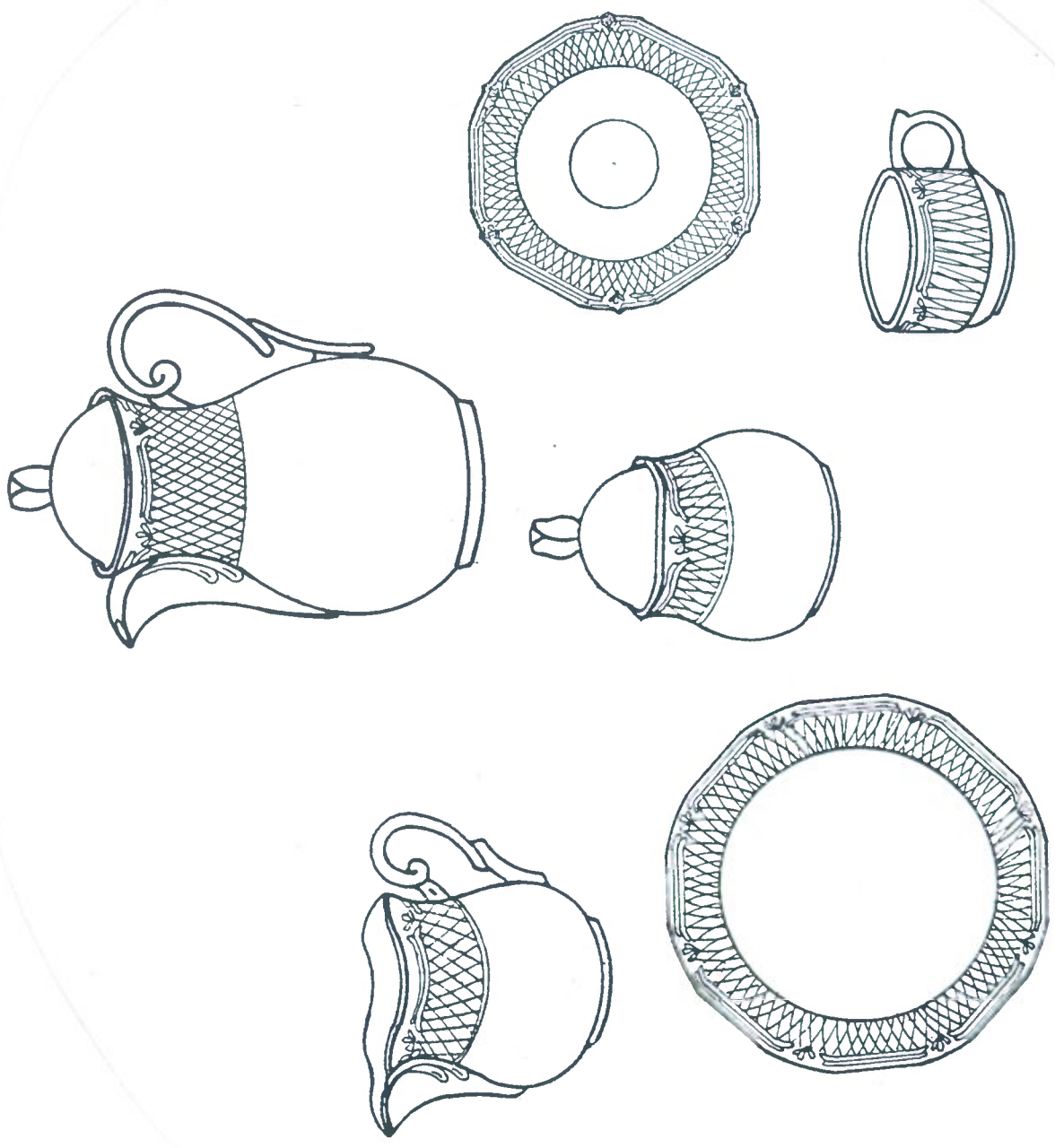

Fig. 2

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 6

Fig. 7

Fig. 8